

Presse og Information

Den Europæiske Unions Domstol
PRESSEMEDDELELSE NR. 30/21
Luxembourg den 2. marts 2021

Dom i sag C-425/19
Kommissionen mod Den Italienske Republik, Fondo interbancario di tutela
dei depositi, Banca d'Italia og Banca Popolare di Bari SCpA

**Domstolen forkaster appel iværksat af Kommissionen til prøvelse af Rettens dom
vedrørende foranstaltninger, som et konsortium af italienske banker havde vedtaget
med henblik på støtte til et af sine medlemmer**

*Retten havde med føje fastslået, at disse foranstaltninger ikke udgør statsstøtte, idet de ikke kan
tilregnes den italienske stat*

I 2013 gav den italienske bank Banca Popolare di Bari SCpA (BPB) udtryk for sin interesse i at indskyde kapital i Banca Tercas (herefter »Tercas«), der var en anden italiensk bank med privatkapital, som var blevet sat under særlig administration, efter at Banca d'Italia, der er den italienske tilsynsmyndighed for banksektoren, havde konstateret uregelmæssigheder.

BPB's udtryk for interesse var imidlertid betinget af, at **Fondo Interbancario di Tutela dei Depositi (FITD) dækkede hele Tercas' formueunderskud. FITD er et privatretligt konsortium mellem banker** af gensidig karakter, som skal gribe ind i henhold til den lovmæssige garanti for indskud i tilfælde af tvungen administrativ likvidation af et af dets medlemmer. FITD har endvidere mulighed for at foretage en forebyggende intervention for at støtte et medlem, der er sat under særlig administration. En sådan mulighed kræver imidlertid, at der foreligger planer om genoprettelse, og at byrden antages at blive mindre i forhold til den, der ville være forbundet med FITD's intervention i henhold til den lovmæssige garanti for indskud i tilfælde af tvungen administrativ likvidation af dette medlem.

Efter at have sikret sig, at en forebyggende intervention til fordel for Tercas var økonomisk mere fordelagtig end kompensation til indskyderne i denne bank i tilfælde af tvungen administrativ likvidation, besluttede **FITD i 2014 at dække Tercas' negative egenkapital og indrømme den visse garantier. Banca d'Italia godkendte disse foranstaltninger.**

Ved afgørelse af 23. december 2015 ¹ **fastslog Kommissionen, at FITD's intervention til støtte for Tercas udgjorde ulovlig statsstøtte**, som Italien havde indrømmet Tercas, og anordnede støtten tilbagesøgt.

Italien, BPB og FITD anlagde, støttet af Banca d'Italia, sager med påstand om annullation af denne afgørelse. **Ved dom af 19. marts 2019 ² tiltrådte Retten disse søgsmål og annullerede Kommissionens afgørelse**, eftersom betingelserne for at kvalificere FITD's intervention som statsstøtte ikke var opfyldt, idet denne intervention hverken kunne tilregnes den italienske stat eller blev ydet ved hjælp af denne medlemsstats midler ³.

1 Kommissionens afgørelse (EU) 2016/1208 af 23.12.2015 om statsstøtte ydet af Italien til Banca Tercas (sag SA.39451 (2015/C) (ex 2015/NN)) (EUT 2016, L 203, s. 1).

2 Dom af 19.3.2019, Italien mod Kommissionen ([T-98/16](#), [T-196/16](#) og [T-198/16](#)); jf. ligeledes [pressemeddelelse nr. 34/19](#).

3 Kvalificeringen af en foranstaltning som »statsstøtte« som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF forudsætter, at fire betingelser er opfyldt, nemlig at der skal foreligge en statslig indgriben eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler, at denne foranstaltning skal kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstater, give modtageren en selektiv fordel og fordreje eller true med at fordreje konkurrencen.

Ved at forkaste Kommissionens appel har Domstolens Store Afdeling præciseret Domstolens praksis vedrørende tilregnelsen til staten af støtteforanstaltninger, som indrømmes af en privatretlig enhed, der hverken er et statsligt organ eller en offentlig virksomhed.

Domstolens bemærkninger

Domstolen bemærkede indledningsvis, at betingelsen for at anse fordele for »støtte« som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF for det første er, at disse ydes direkte eller indirekte ved hjælp af statsmidler, og for det andet, at de **kan tilregnes staten**.

Hvad nærmere bestemt angår muligheden for at tilregne de italienske myndigheder FITD's intervention til fordel for Tercas konstaterede Domstolen herefter, at **Retten ikke havde begået en fejl ved at fastslå, at de indicier, som Kommissionen havde fremlagt for at godtgøre de italienske myndigheders indflydelse på FITD, ikke gjorde det muligt at tilregne de italienske myndigheder FITD's intervention til fordel for Tercas**.

I denne henseende bemærkede Domstolen, at Retten havde foretaget en korrekt anvendelse af retspraksis, hvorefter det tilkommer Kommissionen på grundlag af en helhed af indicier at godtgøre, at de omhandlede foranstaltninger kunne tilregnes staten, og dermed heller ikke pålagde Kommissionen at opfylde et skærpet bevisniveau for en fordels tilregnelser til staten, alene fordi FITD er en privat enhed.

I denne forbindelse fremhævede Domstolen, at den omstændighed, at den enhed, der har udbetalt støtten, er privat, indebærer, at indicier, der er egnede til at godtgøre, at foranstaltningen kan tilregnes staten, er anderledes end de indicier, der kræves, såfremt den enhed, der udbetaler støtten, er en offentlig virksomhed.

Dermed pålagde Retten ikke et andet bevisniveau, men anvendte derimod Domstolens faste praksis, hvorefter de indicier, der er egnede til at godtgøre tilregnelsen af en støtteforanstaltning, nødvendigvis fremgår af sagens omstændigheder og den sammenhæng, hvori denne foranstaltning blev truffet, idet **manglen på kapitalforhold mellem FITD og staten** i denne henseende har en vis betydning.

Domstolen afklarede desuden, at dens praksis om begrebet »statsligt organ«, som giver borgerne mulighed for at støtte ret på ubetingede og tilstrækkeligt præcise bestemmelser i et direktiv, der ikke er blevet gennemført eller ikke er blevet gennemført korrekt, over for organer eller enheder, som er undergivet statens myndighed eller kontrol, ikke kan overføres på spørgsmålet om, hvorvidt staten kan tilregnes støtteforanstaltninger som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.

Domstolen forkastede endvidere Kommissionens argument om risikoen for omgåelse af lovgivningen inden for bankunionen. Kommissionen gjorde i denne forbindelse gældende, at afvisningen af at tilregne de statslige myndigheder interventionen fra et organ som FITD til fordel for en bank med privatkapital indebærer en risiko for omgåelse af artikel 32 i direktiv 2014/59⁴, som foreskriver iværksættelse af en afviklingsprocedure, når et kreditinstitut har behov for en ekstraordinær finansiel støtte, der svarer til en statsstøtte. I denne forbindelse bemærkede Domstolen, at det fortsat er muligt at kvalificere en foranstaltning, der træffes af en indskudsgarantiordning, som statsstøtte, der kan udløse denne afviklingsprocedure, ud fra den nævnte ordnings og den omhandlede foranstaltnings kendetegn.

Endelig **bekræftede Domstolen, at det var på grundlag af en analyse af samtlige de indicier, som Kommissionen havde lagt til grund, stillet i deres sammenhæng, at Retten fastslog, at**

4 Artikel 32, stk. 4, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT 2014, L 173, s. 190).

denne institution havde begået en retlig fejl ved at finde, at de italienske myndigheder havde udøvet betydelig offentlig kontrol i forbindelse med sammensætningen af FITD's intervention til støtte for Tercas.

Bemærkning: En dom eller kendelse afsagt af Retten kan appelleres til Domstolen. Appellen er begrænset til retlige spørgsmål og har principielt ikke opsættende virkning. Såfremt den kan antages til realitetsbehandling og er begrundet, ophæver Domstolen Rettens afgørelse. I tilfælde af, at sagen er moden til afgørelse, kan Domstolen selv træffe endelig afgørelse i tvisten. I modsat fald hjemviser Domstolen sagen til Retten, der er bundet af den afgørelse, som Domstolen træffer i appelsagen.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127